

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

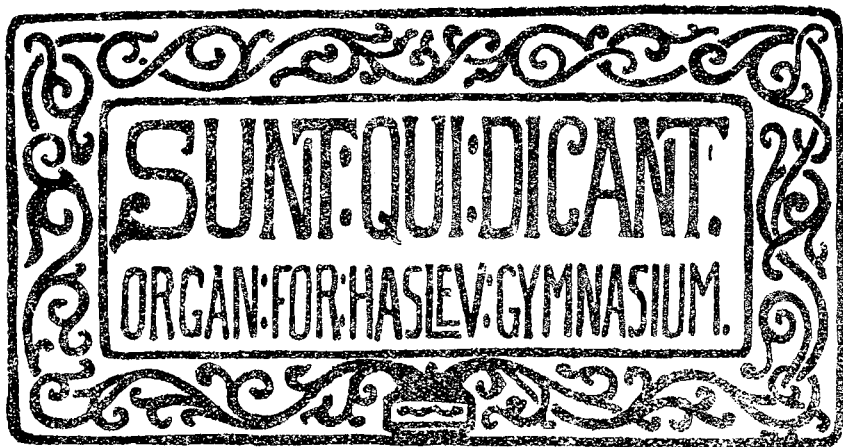
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Nr. 6.

Lørdag den 20. April 1918.

4. Aarg.

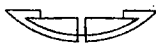
Vaar.

—0—

Nu viger Vintren kold og haard
for Vaarens milde Vejr.
Snart skjules Faders hvide Gaard
af Løv og grønne Træer.

Nu ligger alt af Solen kysst,
i Luft saa vaarlig blaa,
og over Tage lyst og tyst
de hvide Skyer gaa . . .

Oversat fra Svensk ved V.

Spejderne.

—o—

Der trækkes lidt paa Smilebaandet, naar en Spejder er i Farvandet — i de krigsførende Lande er det Smil bleven af en anden Art end for 10 Aar siden. Spejderen har vist, at han kan noget og vil noget. Det tager sin Tid — ja vist. Gymnasiets Spejdere er knapt nok udrugede endnu. De kan ikke ret meget, hvor meget de vil — ved de vist knap nok selv. Men giv Tid.

Vi er kun i Færd med 2. Kl. Prøven. Hvad forlanger den af Spejderen? Han skal kunne yde Hjælp ved enkelte Ulykkesilfælde, hvor det gælder om at standse en Blødning — selv en Pulsaareblødning; af forhaandenværende Ting skaffe en Baare til Veje osv. — han skal kunne løbe mere udholdende en andre Dreng, han skal i Naturen kunde lave varm Mad til sig selv, stoppe sine Strømper, gøre nøje Rede for alt hvad han har iagttaget paa en Tur, c: holde sine Øjne aabne, signalere c: være i Stand til paa kilometerlange Afstande at tale med andre ved Hjælp af et Flag-system. Han skal kende et Kompas og altid kunne finde hvor Verdenshjørnerne er og ved Hjælp af Solen bestemme Klokkeslettet nøjagtigt. Han skal kende Signaturerne paa et Generalstabskort (1 : 20,000) og kunne benytte det. Ja helst skal han kunne sidde i

sin Stue og paa Kortet se hele Landskabet for sig, som det er. Jo vist, der er noget at tage fat paa og mere bliver der til 1. Kl. Prøven.

Nu kommer Sommeren med Lejrliv og Ture. De Dreng, der ikke har prøvet at slaa deres lille Telt op om Eftermiddagen, lave Middagsmaden selv og om Aftenen ligge i fortrolig Passiar omkring Lejrbaalet, de aner ikke, hvor man kan nyde den danske Sommer og det danske Land.

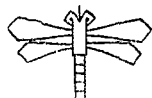
Hvad vil vi? Det fortæller Spejderloven! Vi vil fremme den kristne Drengs Frejdighed, Hjælpsomhed og Udholdenhed. Den Dreng, der kun ser Spejderlivet som Tidsfordriv, han er ikke Spejder. Man kan maaske begynde med det Syn — men ikke blive ved.

Det er Drengene indbyrdes, der skal danne hinanden. Derfor er det vigtigste Arbejde — Patruljens. Patruljeføreren bør derfor være den bedste, den dygtigste og mest begejstrede Dreng af hele Patruljen.

Men der er lang Vej til Tipperary — endnu.

Men vi fødes ikke voksne.

Men vi tror, at vi skal blive det!

En munter Historietime i I. G.

— 0 —

Det turde være en kendt Sag, at der hos Mennesket findes en saakaldt Efterlignelsesdrift; i dette kunde Abeteoriens mer eller mindre „sorte“ Tilhængere maaske finde et særligt fældende Bevis for Rigtigheden af deres Paastande, idet Aberne er de Dyr, hos hvilke denne Egenskab findes særlig udviklet.

I Vinterens Løb har en Del af II. G's Elever holdt forskellige Foredrag i Historietimerne. Dette har givet Anledning til, at det samme er blevet forsøgt med vekslende Held i I. G., og heraf har forskellige aandrige stud. arter draget den Slutning, at omtalte Elever skulde være Afarter af en eller anden Abeat.

Men vi fordyber os vist for meget i Abeteorien; det var nemlig et af de sidste Foredrag i I. G., vi skulde beskæftige os med.

Formanden, Dalle, byder efter at have valgt sig selv til Dirigent Foredragsnolderen velkommen. Denne bestiger med en vis flegmatisk Ro Talerstolen og begynder med — at bede om et Glas Vand. Dernæst gaar han over til Oplæsningen — om Forladelse Foredraget om „Vore Kirkebygninger“. Dette former sig, som en fortrinlig Gengivelse af „Fabricius's Danmarkshistorie“. I

tavs Beundring hænger Auditoriet ved denne inuskuløse Ynglings Læber. I Sandhed en vakker Skikkelse, som han der staar med Næsen dybt begravet i Papirerne, hvilket maaske skyldes den Omstændighed, at Taleren er noget langsynet Men den store Interesse, hvormed Klassen har fulgt dette righoldige Emne, viser sig tydeligt, da nogle „udannede“ Opponent, efter at Foredraget er endt, begynder at stille nogle nærgaaende Spørgsmaal. O've — o've alt maa han forsvare. „Men a er stærk og sæj, saa a skal nok klare den.“ En enfoldig Matematiker kommer endog med det dumme Spørgsmaal: „Hvad forstaar man ved Fraadsten og Kvaeldersten?“ „Skvadder,“ hylér Taleren med Fraaden om Munden. „har Hr. Dalhoff ikke tidt fortalt dig det; kom nu ikke her og lav Grin med mig.“ Længe bliver samme Matematiker imidlertid ikke i Skammekrogen; Talerstolen virker med en magisk Tiltrækning paa ham. Som en gridsk Falk slaar han ned paa Viborg Domkirke. „Hvorfor skal vi ikke høre noget om Skovgaard Petersens berømte Skilderier i Viborg Domkirke,“ lyder det fra hans skælvende Læber (stormende Bifald). Et medlidende Smil og en Anmodning om ikke ikke tiere at indfinde sig paa Talerstolen, er det eneste Svar, han faar. Men hvad der ej i Hovedet var, det

han maaske i Benene bar, og en saa glimrende Gymnast volder det ingen Besvær at foretage et Spring fra Viborg til Bornholm. Derfor kan det næppe undre, at man, da en uskyldig, spæd Stemme tilhørende Evas Køn stiller et Spørgsmaal i Østerlars, prompte faa Svaret i Vestermarie — En ønsker nogle Oplysninger om vore Prædikestole; men det hører slet ikke med til „vore Kirkebygninger.“ Næh — naturligvis, hvis han mener Gardinprædikestole for at tage et nærliggende Eksempel, har det sin Rigtighed; men iøvrigt kan vedkommende tage paa Tourne Landet rundt og studere Prædikestole og Frescomalerier med samme Omhyggelighed, som Taleren, der har foretaget Opmaalinger af Kirkernes Længde og Brødde, baade med Hensyn til deres Dimensioner og geografiske Beliggenhed.

Imidlertid kom Taleren ved Hjælp af forhaandenværende Universalapparat, der i denne Forbindelse kaldes en „Dalle“, over det med Ængstelse imødesete Kulminationsøjeblik Kl 11⁴². Ved Hjælp af før omtalte Universalapparat, Rektorsession og Klokkeslettet for Kulminationsøjeblikket, kan denne fikse Stjernes Plads paa Stjernelisten i I. G. fuldstændig bestemmes.

Knold og Tot.

Kostelevn? —

— 0 —

„Stakkel! Stakkel! Han er Kostelev!“ Saadan staar han i de almindelige skolesøgendes Øjne; jeg har hørt det saa tit, men det ærgrer mig at høre det. Det er slet ikke saa slemt at være Kostelev, snarere er det morsomt, interessant. Vel har man ikke altid en Mor til at ordne snart et snart et andet; men det gør heller ingen Ting. At børste sine Støvler, at holde sit Tøj i Orden i Skabet, at gøre det hyggeligt paa sit Værelse er noget, enhver har godt af at lære. Det udvikler og vil give Glæde før eller senere. — Kort sagt — Kostelevn har Betingelser for at udvikle sig selvstændigt, — mere end de, der er vant til at have Barnepige Præcished, Lydighed skal der være over hele Linien, lige fra man springer ud af Sengen om Morgenen, til man spejler sig i de blanktpudsede Støvler om Aftenen. Haardt og urimeligt synes det tit; men der er et Ord, som saa sandt siger: Man skal lære at lyde, før man kan byde.“

Og saa — saa kan man lave Fest; altid har en eller anden en Gavtyvestreg for Haanden eller ogsaa en Vittighed, en lystig Historie. Hør blot engang en Flok Kostelever le, og du vil sande, at om nogen har Humør, saa er det Kostelever.

Værst er Forholdene vel for de nye og de smaa; men hurtigt vil de leve sig ind i Kostskolelivet og tage lyslig Del deri. De store har jo en Opgave, hvad nu hver har sat sig som Maal, og for dem bliver, eller kan det blive, hvis det er en rigtig Kostelev, et Afsnit af deres Liv, som de altid vil mindes med Glæde.

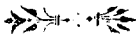
Maaske vil mange og ogsaa Kostelever benægte dette; men til dem siger jeg: „Se først ordentlig paa Sagen, se paa dens Vanskeligheder, og saa kan det være, du alligevel maa sætte dette Liv paa første Plads.“

Intet er fuldkomment, og Kostskolen danner ingen Undtagelse; men det Liv, den byder paa, er i hvert Fald ideelt, og hvem sværmer mere for Idealerne end de unge, enten det saa er Drengene, som har begyndt at faa Dun paa Hagen, eller Piger, som nylig har sat Haaret i Kuold.

Hvis nogen er misfornøjet, vidner det tiest om Mangel paa Eftertanke og Vurdering af dette Liv i Forhold til det, der ellers kan være Tale om, og saa — saa er vi jo alle Mennesker, og paa dem passer saavist følgende Ord af Tagore:

„Skyen vil være en Fugl, og Fuglen vil være en Sky.“

En Kostelev.

Konfession.

—o—

Tre Kammerater og jeg gav, hin mindeværdige Aften i 1917 da „Athene“ holdt Julefest, efter at mit Forslag til Realklassens Optagelse i Klubben var nedstemt med to Stemmers Overtal, hinanden Ord paa at vi vilde arbejde af al vor Magt for at det dog kunde finde Sted. Vi rejste altsaa Spørgsmaalet igen, og det blev atter slaaet ned ved Anvendelsen af en højst utiltalende og hartad utrolig Underfundighed.

Alligevel stillede den nye Bestyrelse sig særdeles venlig overfor Sagen; men da det nu engang var slaaet ned, besluttede den foreløbig at indbyde Realklassen til det første Møde, noget, som før har fundet Sted i Klubben, og som er fuldt ud efter dens Lov.

Modstanderne svarede med at smide Bestyrelsen af. Det var jo det nemmeste, og Loyalitet og Parlamentarisme var da allerede forlængst overskredne Stadier for i alt Fald et Par af Forslagsmodstandernes Førere. Siden tilbød de den ganske vist at vende tilbage, men paa Betingelser ingen, der har mindste Gnist af Selvtægtelse og Selvfølelse, kunde gaa ind paa.

Men alt dette er kun Ubetydeligheder mod de Midler, de har bragt i Anvendelse under selve Kampen. Jeg vil ikke nærmere gaa ind paa deres fuldstændige

Undergraven af Bestyrelsens Autoritet; men jeg kan ikke andet end lade det komme frem for alles Øjne, at man ved en skammelig Bagvaskelse har gjort dette Forslag, der var dikteret af den reneste Retfærdighedsfølelse, til en simpel Intrige, sat i Gang mod os af rent personlige Bevæggrunde. Jeg kan ikke andet end finde, at dette er Toppunktet af al Tarvelighed; det er at gøre ret til vrang, hvidt til sort, og det kan man ikke gøre blandt Folk, der er noget ved, uden at møde en Mur af Uvilje. Det er lykkedes her, og det er en Skam for vort Gymnasium. At dog ikke enhver har kunnet indse, at en saa utrolig Frækhed umuligt kunde findes hos dem, som havde stillet sig i Spidsen for denne Rejsning mod en gammel Fordoms tygende Aag. At næsten hele første og anden G har ladet sig lede -- bogstavelig talt ikke har vovet at tænke og dømme selv — af tre-fire 3.-G.ere ud i den Pøl af Uretfærdighed, Skammelighed og Løgn, som ligger gemt bag deres „Konservatisme“, er et Nederlag for vor Skoles ældste.

Nu staar jeg ved et Tilfælde som Leder af Redaktionen for dette vort Skoleblad. Det er som Tiden er gaaet blevet mig mere og mere klart, at jeg umuligt kan være Tillidsmand for en saadan Samling af komplette Upersonligheder. Allerede længe har jeg følt mig

trykket af den Mangel paa Tillid, som Flertallet af Gymnasiasterne — paavirket af de føromtalte Historier og Bagvaskelser — har vist mig i denne Stilling. Jeg besluttede derfor saa snart som muligt at fralægge mig den; alligevel er jeg blevet paa min Post til Kvartalets Slutning. Nu kan jeg med roligt Sind lægge den fra mig i Bevidstheden om at andre Kræfter vil kunne træde i mit Sted og udfylde min Plads.

Iøvrigt vil jeg naturligvis vedblivende af al Magt støtte „Sunt qui dicant“, saaledes som jeg allerede har faaet Lejlighed til at redde Diskussionsklubben en Aften. Jeg vil gøre alt for at min Skole, og dermed mine Kammerater, kan hævde sig saavel udad som indadtil: men som saadannes Tillidsmand i nogensomhelst Henseende hverken kan eller vil jeg staa.

Rudolf Broby Johansen.

Vore Medarbejdere.

—0—

Nu Eksamen, med et Udtryk fra en tidligere Aargangs Slutningsartikel, „er kommet saa uhyggelig“ nær, maa jo flere af Redaktionen gamle og prøvede Kræfter trække sig tilbage for aldeles at ofre sig for Eksamenssliddet.

Jeg kan ikke lade være med at udtrykke min Tak — paa Skolebladets Vegne — til dem alle. Først og fremmest maa jeg fremhæve vor uhyre energiske Redaktionssekretær. Uden Otto Sandberg var ikke to Numre af „Sunt qui dicant“ udkommet. Altid energisk og altid arbejdsom har han gjort mere for Bladet end alle de andre Redaktionsmedlemmer tilsammen; større Kompliment kan jeg ikke give ham, mindre tør jeg ikke, for alt hvad til ham hører maa jo nu engang have Kæmpedimensioner.

Saa er der vor talentfuld Feuilletonnist Harald Bülow Davidsen. Hvor mange glade Øjeblikke har ikke han forskaffet os med sin pragtfulde „Sjangbang“. I sin noksom bekendte Beskedenhed vil han vel næppe synes om et Fakkeltog af Taksigelser, det anbefales derfor kun at udtrykke sin Taknemlighed ved at huske ham paa hans Bryllupsdag.

Apropos — undskyld, men Presse-mænd kan ikke altid være galante — Damerne! Vi er virkelig ogsaa vor eneste virkelige Medarbejder af det smukke Køn, vor „Børnehaverske“ Frk. Ebba Munch-Sørensen Tak skyldig.

Tak I tre og Ønsket om et godt Artium!

Tak alle I andre, der har hjulpet „Sunt qui dicant“, Læsere, Lærere og Annoncører!

Tak Rektor for velvillig Censur!

Red.

Vidnesbyrd.

—o—

Indholdet har fra Bladet blev
startet
været noget uensartet;
snart Poesi og Prosa snart,
hvad man nu magted' i en Fart.
Stoffet var altid aktuelt,
Formaalet sikkert ideelt,
Stilen frisk og ligefrem,
Sprogformen undertiden slem.
Siges det skal nu Kvartalet er
færdig,
Indholdet var Redaktionen værdig.

Rektor.

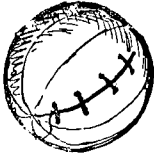
Fra Tysk-timen.

—o—

Det forlyder at en Elev (hos Rektor) skal have oversat die Bitte ved — den lille, og der Lehnssessel ved — Laanesedlen.

Der er brodne Kar i alle Lande og dumme Elever i alle Fag, endogsaa i Rektors.

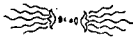

Sport.

Vi kan meddele vore Læsere, at baade Sorø og Herlufsholm har udfordret vor Skoles Kamphold til Fodboldkamp.

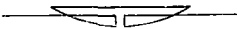
Kampene skal finde Sted, henholdsvis den 9. og 5. Maj. Vi ved, at Træningen er begyndt. Kampholdet havde Fredag den 12. ds. en Træning med Seminaristerne. Resultatet blev (3-3.)

SPØRGSMÅLSKASSE

Er det mød Vilje Diskussionsklubben stadig udsætter Diskussionen om den fri Vilje???

Red har forespurgt hos Bestyrelsen, der svarer: „Det er ufrivilligt. Hr. Engsig-Karup, der havde erklæret sig villig til at indlede, kunde eller vilde ikke.

Læsere!

Vi har gjort vort Blad større end før, vi har givet det et Hoved (ved velvillig Hjælp fra Hr. Kunstmaler Skov), som ethvert andet Skoleblad maa misunde det. Vi har gjort det tospaltet, skaffet Illustrationer, og vi har gjort vort bedste for at skaffe **Stof**, som kunde være **Udstyrelsen værdig**. Vi sagde engang, vi vilde gøre alt for at „Sunt qui dicant“ maatte komme til at indtage Pladsen som **Danmarks bedste Skoleblad**. Vi er godt paa Vej derhenad, men det kan ikke naas uden jeres Hjælp.

Vi maa have Penge **for at kunne udvide det endnu mere**, derfor Kammerater, skaf Abonnenter! I kender jo alle sammen mange, der gerne vilde holde det, hvis de bare vidste, det fandtes, Forældre og Interesserede. Det bærer Titel af Organ for Haslev Gymnasium, **det maa blive et Baand, som binder alle, der interesserer sig for Haslev Gymnasium sammen**. Naar vi op over 200 Abonnenter, kan Bladet blive 16-sidet, og Annoncerne indskrænkes til 2 Sider.

Derfor Kammerater for jer egen og jer Skoles Skyld, hold selv Bladet og faa andre til at holde det, nu det nye Kvartal, begynder.

Redaktionen.

Hjemmelavet Konfekt.

anbefales

samt de fineste **Chokolader**, Grison, Haukeli, Lindt og Cloetta.
The, Kiks og hjemmelavede **Smaakager** fra Karen Wulff.

E. Munch, Haslev.

Tlf. 288.

Tlf. 288.

**Sæber, Parfumer, Tandbørster,
Tandcreme, Kamme, Haarbørster**

faas i

Haslev Materialhandel.
M. Sørensen.

Tandlæge

Hans Th. Andresen,
-Haslev.

Konsultation 9 4.

Telefon 277.

Telefon 277.

**Sofie Larsen sælger gode
Manufakturvarer.**

Stort Udvalg. - - Smaa Priser.

Største Lager af Fodtøj

hos

Otto Engell, Haslev.

Telefon 53.

Telefon 53.

SIGNE NIELSEN, FOTOGRAF,

HASLEV.

HASLEV.

**Gymnasiae-Huer
Seminarist-Huer
Eng. Sportshuer
Herre-Hatte
Herre-Lingeri
Største Udvalg
Billigst i
Specialforretningen
Jernbanegade 24 hos**

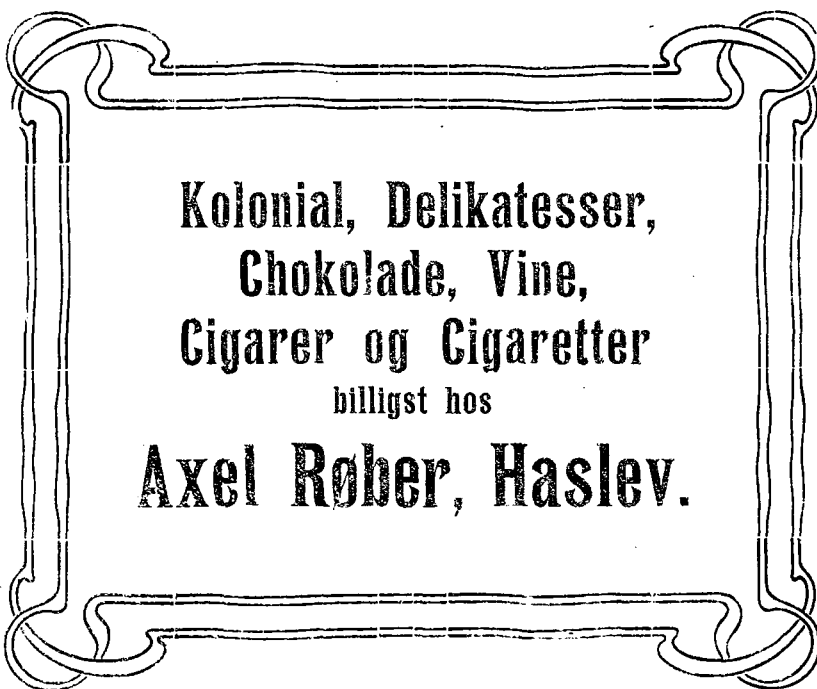
H. Johansen.

**Undervisning i Tegning
samt Maling med Akvarel og Oliefarver**

gives hos

Kunstmaler M. Skov.

Fredag fra 2—5. For Voksne 40 Øre og Børn 25 Øre i Timen.

**Kolonial, Delikatesser,
Chokolade, Vine,
Cigarer og Cigaretter**
billigst hos
Axel Røber, Haslev.

Største Lager af
SKOLEBØGER

Alfred Jensens Boghandel,
Haslev.

Lingeri.
Sports-Fodtøj.
Skræderforretningen
anbefales.

Telefon 32. Haslev.

J. Jespersen-Skree.

Skotøjshuset.

Haslev største Skotøjs-Etablissement
Enestaaende Udvalg.

Reparationer udføres prompte.

Hertz, Haslev.
Tlf. 230.

Dürkopp og Slepner Cykler
er de bedste.

Dæk, Slanger, alle Reservedele billigst
Tennis-Rachets og Bolde.

N. Johannessen, Haslev.

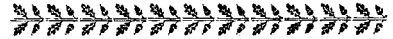
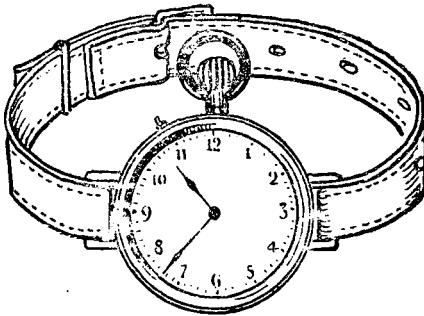

Skolebøger og Skolemateriel,

der bruges paa Gymnasiet, faas i

Lauritz Smiths Boghandel, Haslev.

Telefon 8.

Frederik Hansen,

Urmager & Guldsmed,

Haslev.

C. Jensen,

Barber & Frisør,

Jernbanegade.

Haslev Kiosk

ved **Alfred Møller.**

Stort Udvalg i Cigarer, Cigaretter,
Piber og Tobakker samt Postkort,
Bøger, Blade, Stokke, Portemonæer,
Cigar- og Cigaretetuis.

Telefon 270.

(Samtalestation)

Trykt i Haslev Bogtrykkeri. — C. Pagger.